

Harpȳia, ae. subs. f. FORMAS h aspirata CASSIOD Orth 9.15. harmonia Harpyiae harpalice Graeca sunt et ob hoc adspirantur.; i consonans CHAR p10. i littera uice posita consonantis, ut HARPYIAEQUE COLUNT ALIAE. VLT Syll 257. secuta fuerit i littera uice posita consonantis, ut «Harpyiaequ colunt». non immerito fit positione longa py syllaba, nisi quia, ut supra diximus, i littera, cum fuerit in medio uocalium, ita ut consonans sit, duplicem sonum reddit.; uel yi ut per diphthongum SERV Aen 3.226. HARPYIAE uī Graeca diphthongos est: nam Latina esse non potest, quia ne v quidem habemus. SERV Gramm 423. y et i in Graecis nominibus diphthongus est, ut Harpyia. CASSIOD Orth 209. Harpyia, quod Graecum nomen est, per y Graecum sequente i Latino scribendum est, quoniam apud eos uī diphthongon est. ΕΤΥΜ Ἑρπυῖα. DLAT Harpyiacus. [FREC humilis 31 ^{indicia} 2 ^{/d.c.m.} 34-30 HOR] uocabulum scriptis litterariis dramaticis satiricis lyricisque, etiam narrando aptis proprium, magis uersu quam prosa, omnibus usibus praecipue doctis (uersui heroico); inde a saec. 1 aec. inuenitur, usitaturque magis saec. I-II ec.

VARIATIO OPERUM		indicia	p ^{/d.c.m. subc.}
	dramatica	3	9
	lyrica	1	3,5
	satirica	2	10
	narrando	24	4,4
DIACHRONICA	I aec.	6	2,1
	I-II ec.	17	4,4
	III-V ec.	8	0,92
DIAPHASICA	docta	17	8,1
	media	12	0,92
	quotidiana	2	3,5
DIASTRATICA	litteraria	31	2,4
MODUS	prosa	11	0,8
	uersu	20	10

¶ **a** nomen fuit generis quorundam mythologicorum, rapacium scilicet, i. e. harpyiae; quae feminae seu aues alis praeditae dicebantur • fue el nombre genérico de varios seres mitológicos, las arpías o raptoras ^{GRIMAL}, seres (mujeres o aves) dotados de alas y fundamentalmente rapaces, sobre todo de comida [HYPER NOMEN mirabile HYP NOMEN Aello, Celaeno, Ocypete⁷] 34-30 HOR Sat 2.2.40. ait Harpyiis gula digna rapacibus. 29-19 VERG Aen 3.226. subitae horrifico lapsu de montibus adsunt Harpyiae et magnis quatiant clangoribus alas, diripiuntque dapes contactuque omnia foedant immundo. 63-65 SEN Med 782. reliquit istas inuio plumas specu Harpyia, dum Zeten fugit. 420 QUEROL 59. Harpyias quaeso praeteristi quae semper rapiunt et uolant. 𐀀 SERV Aen 10.560. INPASTI ita auidi, ut semper credantur inpasti, sicut de harpyiis dixit «et pallida semper ora fame», quasi fame. GLOSS 3.237.28. Ἑρπυῖα. 5.299.56. Harpyae nomina uolucrum. 5.601.29. uirginis uolaticae.

duae erant, Aello, Celaeno et Ocypete, Thaumantis et Ozomenes filiae, nisi Electrae fuerunt Hesiodo auctore • eran dos, Aelo y Ocípete, a las que se añadía a veces Celeno, hijas de Taumante y de, según Hesiodo, Electra 29-19 VERG Aen 3.212. Graio stant nomine dictae insulae Ionio in magno, quas dira Celaeno Harpyiaequ colunt aliae. 180 HYG Fab 14.18. hi aues Harpyias tres, Thaumantis et Ozomenes filias, Aellopoda Celaeno Ocypeten, fugauerunt a Phineo. 𐀀 SERV Aen 3.209. Harpyias Vergilius tres dicit, quarum nomina sunt Aello, Ocypete, Celaeno, Apollonius duas, quem in XII Vergilius sequitur, ut «sunt geminae pestes». 3.212. HARPYIAEQUE COLUNT ALIAE ergo et Celaeno harpyia. has Hesiodus dicit Thaumantis et Electrae filias.

quare 'sorores' nominabantur • por ello, fueron llamadas sorores. 𐀀 SERV Aen 6.572. AGMINA SAEVA SORORUM aut impetus, ut de Harpyiis dixit: aut serpentum agmina, quos pro comis habent.

Vergilius primis Orci faucibus posuit, quod alii secuti sunt • fueron situadas por Virgilio a la puerta de los infiernos, lo cual creó tradición 29-19 VERG Aen 6.289. Centauri in foribus stabulant ... Gorgones Harpyiaequ. 80-85 MART Epigr 10.4.9. Non hic Centauros, non Gorgonas Harpyiasque inuenies: hominem pagina nostra sapit. 350-385 AUSON Idyll 11.84. Gorgones, Harpyiaequ, et Erynnies agmine terno.

cum Phineo coniunctae sunt, nam ei epulas diripiebant • se las relacionaba con el mito de Fineo, condenado a ver cómo le arrebataban los alimentos que le eran presentados 60 PETRON 136.6. ad caelum fugisse reor ... Harpyias, cum Phineo maduere ueneno fallaces epulae. 63-65 SEN Phoen 425. quae per altas aeris rapiet uias Harpyia, saeui regis obseruans famem? 125 APUL Met 10.15. nec utique cellulam suam tam immanes inuolare muscas, ut olim Harpyiae fuere, quae diripiebant Phineias dapes. 180 HYG Fab 19.2. Phineus ab Ioue est excaecatus, et apposuit ei Harpyias, qui Iouis canes esse dicuntur, quae escam ab ore eius auferrent. 390 AMM 22.8.16. Bithyniae litus ... remota ... statio, in qua uolitantes minaciter harpyias Phineus uates horrebat. 𐀀 LACT Theb 8.255. POST LONGAE PHINEUS IEIUNIA POENAE Phineus enim propter proditionem sacrorum supplicium meruit Harpyiarum, a quibus prohibitus ne dapes attingeret longo est ieiunii cruciatu uexatus. SERV Aen 3.209. ob quam rem irati dii ei oculos sustulerunt et adhibuerunt harpyias.

(→ Aquilo^d) quae Zetes Calaisque Argonautae usque ad Strophadas insulas fugauerunt • las cuales luego fueron ahuyentadas hasta las islas Estrófadas por los argonautas Zetes y Calais 180 HYG Fab 19.3. Zetes et Calais ... Harpyias fugauerunt in insulas Strophadas et Phineum poena liberarunt. 𐀀 SERV Aen 3.209. filios Boreae et Orithyiae, alatos iuuenes, ad pellendas harpyias miserunt.

cum fame coniunctae sunt • se las relacionó con el hambre 𐀀 SERV Aen 3.256. QUOD VOS DIRA FAMES quod modo dixisse fingit harpyias ... harpyia ista mentitur: nam imminens Troianis fatalis est fames.

item cum mortuorum animarum rapinis • y con el robo de las almas de los muertos 125 APUL Met 2.23. iuuenis, caue diligenter principum ciuitatis filii cadauer a malis Harpyiis probe custodias.

et dirae aues considerabantur • fueron aves de mal augurio 𐀀 SERV Aen 3.246. diram ... esse harpyiam duplici modo memorat, et oscinis et alitis.

b canum Acteonis una fuit, qui a canibus suis, Diana in balneo lustrata, uoratus est • una de las perras de Acteón, devorado por sus canes tras haber visto a Diana en el baño [HYPER NOMEN canis Actaeonis] 180 HYG Fab 181.3. nomen canis Actaeonis Harpyia. 181.6. canis femina ... Harpyia.